

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/13/2021
Identifikačné číslo spisu:	0018010751
Dátum vydania rozhodnutia:	25.03.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:0018010751.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Štífta na neverejnom zasadnutí konanom 25. marca 2021 v Bratislave v trestnej veci obvineného A. B., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8To/37/2020 zo dňa 15. júna 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného A. B.
s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 4T/144/2018, zo dňa 28. januára 2020 uznal obvineného A. B. vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe ako je uvedené v skutkovej vete výrokovej časti uvedeného rozsudku súdu I. stupňa.

Okresný súd mu za to uložil podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 56 ods. 1, 2, § 36 písm. j), § 38 ods. 3 Trestného zákona peňažný trest vo výške 2500 €.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona ustanovil pre prípad úmyselného nezaplatenia peňažného trestu náhradný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodených W. E.Y. a U.. A. K. a s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti vyššie uvedenému rozsudku podal obvinený odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach na verejnom zasadnutí konanom 15. júna 2020 uznesením, sp. zn. 8To/37/2020, takým spôsobom, že podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného A. B. zamietol.

Dňa 24. novembra 2020 bolo na Okresný súd Michalovce doručené dovolanie obvineného smerujúce

voči rozsudku / správne malo byť uvedené uzneseniu / odvolacieho súdu, ktoré tento podal prostredníctvom svojho obhajcu a, kde, ako dovolacie dôvody označil dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o odôvodnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, tak v tejto súvislosti obvinený uviedol, že vzhľadom na závery znalca a nemožnosti predvídať, že chodkyňa-poškodená vstúpi na vozovku. Poukázal pritom na nepreukázanie subjektívnej stránky skutkovej podstaty uvedeného prečinu.

Nebola preukázaná subjektívna stránka jeho konania - vedomá, či nevedomá nedbalosť mu nebola preukázaná.

S ohľadom na vyššie uvedené dôvody preto obvinený záverom navrhol, aby dovolací súd vyslovil uznesením porušenie zákona v príslušných ustanoveniach, o ktoré sa dovolanie opiera, za súčasného zrušenia uznesenia odvolacieho súdu a tiež rozsudku súdu prvého stupňa a prikázania danej veci prvostupňovému súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Dňa 22. januára 2021 bolo na súd prvého stupňa doručené písomné vyjadrenie prokurátora k podanému dovolaniu. Tento v ňom v prvom rade upozornil na to, že obvinený namieta len skutkové zistenia s odkazom na vyššie uvedené, odkázal na obe vydané rozhodnutia, ktorých zdôvodnenie vzťahujúce sa na výrok o vine, považuje za dostačujúce, nakoľko teda podľa názoru prokurátora neboli v podanom dovolaní uvedené žiadne skutočnosti, zakladajúce niektorý z obhajobou uplatnených dovolacích dôvodov, navrhol toto v zmysle § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

Poškodený U. A. K. sa vyjadril obdobne ako prokurátor, poukázal na to, že vodič konal nezodpovedne a svojvoľne, čím spôsobil poškodenú trvalú, doživotnú imobilitu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.], v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Trestného poriadku, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Tr. por.].

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 4, veta prvá Trestného poriadku dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 371 ods. 5 Trestného poriadku dôvody podľa odseku 1 písm. i) a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného.

Podľa § 371 ods. 7 Trestného poriadku dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 374 ods. 3 Trestného poriadku v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Trestného poriadku dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Vo vzťahu k vyššie spomínanej viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Trestného poriadku nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku, bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku.

Ak, ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku, ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku, dovolací súd vyhovie dovolaniu postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Trestného poriadku a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu.

Pokiaľ ide o dovolanie obvineného B., tak tu v prvom rade treba uviesť, že tam uvádzané dôvody sú v podstate len zopakovaním toho, čo menovaný uvádzal počas celého súdneho konania (t. j. dovolanie obsahovo zodpovedá jeho skoršej obhajobe). Z toho potom okrem iného vyplýva, že v rámci daného dovolacieho konania bolo povinnosťou Najvyššieho súdu sa zaoberať námietkami obvineného spadajúcimi pod dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, keďže tieto boli uplatňované už skôr, v pôvodnom konaní (§ 371 ods. 4, veta prvá Tr. por.)

Pokiaľ ide o rozhodnutia vydané v posudzovanej veci, ktoré sú napádané v podanom dovolaní zo strany obvineného, tak tieto sa podľa zistení Najvyššieho súdu opierajú o dôkazy vykonané v súlade so zákonom, keď bolo tiež plne rešpektované právo obvineného na obhajobu ako i zásada kontradiktórnosti.

Čo sa týka potom ďalších okolností uvádzaných dovolateľom v súvislosti s dovolacím dôvodom uvedeným v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, tak tieto treba označiť za irelevantné, keďže smerujú len vo vzťahu k skutkovým zisteniam súdov nižších stupňov, či hodnoteniu jednotlivých vo veci vykonaných dôkazov, ktorých preskúmavanie je v dovolacom konaní vylúčené. Obvinený v podanom dovolaní rozoberá vo veci vykonané dôkazy a podáva ich vlastné priaznivejšie hodnotenie (iné, k akému dospeli konajúce súdy), keď napokon dochádza k záveru o nepreukázaní jeho zavinenia.

Vyššie uvedeného dovolacieho dôvodu a ani žiadneho iného sa obvinený nemôže úspešne dovolávať len s poukazom na nesprávne vyhodnotený skutkový stav, keďže by to odporovalo viazanosti dovolacieho súdu zisteným skutkom podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, ktoré vyjadruje

zásadu, že účelom dovolacieho konania je posudzovanie právnych otázok, nie posudzovanie správnosti a úplnosti zistenia skutkového stavu.

Vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu uvedenému [§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.] treba potom predovšetkým uviesť, tak z jeho dikcie vyplýva, že vo vzťahu k zistenému skutku je možné dovolaním namietať výlučne vady právne, a teda to, že skutok tak, ako bol súdom zistený, bol nesprávne právne kvalifikovaný. Popri vadách, ktoré sa týkajú právneho posúdenia skutku, možno tiež vytýkať iné nesprávne hmotnoprávne posúdenie. Rozumie sa ním zhodnotenie otázky, ktorá nespočíva priamo v právnej kvalifikácii skutku, ale v právnom posúdení inej okolnosti majúcej význam z hľadiska hmotného práva.

Tak, ako bolo naznačené už skôr, daná úprava, teda výslovne vylučuje možnosť uplatňovania námietok voči skutkovým zisteniam, čo znamená, že v uvedenom dovolacom konaní nie je možné preskúmať a hodnotiť správnosť či úplnosť zisteného skutku, preverovať dostatočnosť vykonaného dokazovania ako ani správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov. Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený iba z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené, t. j. či boli právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Revízia skutkových zistení a záverov urobených súdmi nižšieho stupňa už v dovolacom konaní (konanom na podklade dovolania obvineného) neprichádza do úvahy.

V tomto smere považuje dovolací súd za potrebné dodať zároveň tiež to, že je výsostným právom súdu zvážiť akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, resp. práva podľa § 2 ods. 1 Trestného poriadku a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími dôkaznými prostriedkami.

Pokiaľ ide potom konkrétne o posudzované dovolanie, tak s tu uvedenými právnymi úvahami obvineného ohľadom nepreukázanému zavineniu, treba poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. marca 2010, sp. zn. 3 Tdo 5/2010, uverejneného pod R 40/2010, v zmysle ktorého motív páchatelia a subjektívna stránka trestného činu sú znaky, ktoré sa síce týkajú psychiky páchatelia, ale prejavujú sa navonok v spáchanom skutku a dokazujú sa rovnako ako objektívne znaky trestného činu (konanie - následok - príčinný vzťah). Namietanie ich nezistenia alebo nesprávneho či neúplného zistenia v dôsledku nesprávneho vyhodnotenia vykonaného dokazovania v dovolaní predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku nepripúšťa.

Pokiaľ ide o súdmi nižšieho stupňa použitú právnu kvalifikáciu na nimi ustálený skutkový stav (tento je pre dovolací súd záväzný), tak tu nemožno vytknúť žiaden nedostatok.

Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že Najvyšší súd nezistil opodstatnenosť obvineným uplatnených dovolacích námietok z pohľadu žiadneho dovolacieho dôvodu, a preto nemohol inak, ako dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

Toto uznesenie bolo prijaté v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.